

BOYUN EĞME

Türkiye'nin en eski partisinden genç kalmanın sırları

Gençliğe değer verdik, mücadelemizde yer verdik. Geleceğimizi genç komünistlerde, genç işçilerde gördük. TKP'nin gençlik örgütleri var ama partinin ikinci ligi olarak gördüğü bir gençlik kolu yok. Genç TKP'liler her yaşta yoldaşlarıyla birlikte partiye yön veriyor. • Sf 4

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 9 AĞUSTOS 2019 CUMA ■ 1 TL

PARANIN SALTANATI VARSA

HALKIN TKP'Sİ VAR

KOMÜNİSTLER İÇİN DEĞİŞMEZ GERÇEK: HAK VERİLMEZ ALINIR!

Patronlar ve hükümetleri her zaman ikiyüzlüdür. Her zaman hem nalına hem mihına vurmak isterler. "Kriz yok. Ülkemiz çok iyi gidiyor" da derler, "kriz çok fena, aynı gemideyiz, hep beraber fedakarlık etmezsek batarız" da... 2018 sonbaharında TKP bu genel kuralın somut sonuçlarını görebilmeye hareket geçti. Patronların batırdıkları ülkenin krizini fırsat bilip işçilere yeni kazıklar atacağını düşündük. Buna karşı işçilerin dayanışma, haberleşme ve mücadele ağını örgütledik: Patronların Ensesindeyiz! • Sf 2

Türkiye Komünist Partisi gelecek ay yüzüncü yılına girecek. 1920 yılının 10 Eylül günü kurulan TKP, 2020 yılı boyunca Türkiye'nin en eski ama en devrimci partisi olmanın gereğini yerine getirecek: Kutlamalarını eskileri anarak değil, yeni insanları partiye katarak yapacak.

Türkiye Komünist Partisi, sizi verdiği mücadeleyi izlemeye, anlamaya ve partiye omuz vermeye çağırıyor.

TKP AYDINLANMA MÜCADELESİNİN TEMEL DİREĞİ

Türkiye Komünist Partisi, laikliği en gerçek biçimde ve en militanca savunan parti olmuştur. Bunun temel nedeni, dinin siyasetin dışına çıkartılması ilkesi ile siyasetin toplumu dönüştürmek, ileri taşımak için kullanılması yaklaşımını birleştirmiş olmamızdır.

Din ve paranın siyasetteki hakimiyeti sona erdirilmelidir.

Din ve inançlar, dinsel kurum ve örgütlenmeler siyasetten dışlanmalıdır.

Ve mutlaka toplumun gerçek bir aydınlanması için kollar sıvanmalıdır. • Sf 4

TKP ÇAĞIRIYOR: MAHALLELERİN SEMT EVLERİ VAR

Bu yılın başından bu yana TKP semt evleri açıyor ve halkı semt evlerine sahip çıkmaya çağırıyor. Semt evleri nedir, ne yapar diyorsanız. Semt evleri o semtteki insanların evidir. Kurslarda, kültürel etkinliklerle, hukuki danışma olanaklarıyla, kafa kafaya vermek, birlikte sorunlara çözüm üretmek için bir toplumsal örgütlenmedir. TKP artık parti binası açmak yerine lokal olarak kullanılacak yerler açıyor. Semt evi, köy evi, işçi evi... Açıldığı noktaya göre. Ama hepsinin işlevi aynı. İnsanların birlikte düşüneceği, üreteceği, eğitileceği, hatta eğleneceği mekanlar. Aslında örgütlülük böyle bir şey. 2019 yılı sonuna kadar açılmış semt evlerinin sayısı 60'ı geçecek.

MİLLİYETÇİ YALANLARA KANMADIK, SIRTIMIZI EMPERYALİSTLERE DAYAMADIK

Kendi ülkemizin patronları, başka ülkelere saldırıldığında "ne de olsa bizim patronumuz" demeyi, onların yanında durmayı hiç düşünmedik.

Tersini de yapmadık. Kendi patronlarımızın zorbalığını, kendi ülkemizde bize yaşattıklarını Brüksel'in, Vaşington'un demokratik güçleriyle, Alman vakıflarıyla gidermeye hiç yanaşmadık. • Sf 2

PARTİYİ TANIMAK İSTİYORSANIZ PROGRAMINA BAKIN

Devrimci parti bir programı hayata geçirmek için kurulur. İlkeler ve idealler için. Belirli bir toplumsal kesimin kurtuluşu için. Komünist partiler, bu yüzden daha dayanıklıdır. TKP, gündelik gelişmelerin dalgalarıyla sarsılmaz çünkü parti programı onun varlık nedeni ve değişmez kılavuzudur. • Sf 3

HAK VERİLMEZ ALINIR

Patronların Ensesindeyiz! 10 Ekim 2018'de bu sloganla duyuruldu. Türkiye Komünist Partisi, patronların kriz fırsatçılığına karşı işçilerin bir dayanışma, haberleşme ve mücadele ağı oluşturması gerektiğine karar vermişti ve 2018 sonbaharında ilk adımı attı.

Patronlar ve hükümetleri her zaman ikiye bölünmüştür. Her zaman hem nalına hem mihına vurmak isterler. "Kriz yok. Ülkemiz çok iyi gidiyor" da derler, "kriz çok fena, aynı gemideyiz, hep beraber fedakarlık etmezsek batırız" da...

2018 sonbaharında TKP bu genel kuralın somut sonuçlarını görmüştür. Kapitalizmin krizi,

dışa bağımlılığı ile aşırı sömürü sayesinde ayakta durmasıyla hep krize açık olmuş Türkiye ekonomisi için gerçek bir tehlikeydi. Gerçek bir tehlike olduğu gibi patronlar için de yeni bir fırsattı. "Her kriz bir fırsattır" demeye başlamışlardı da...

Sömürüyü artırmak için fırsat, işçinin hakkını yemek için fırsat, ücretlerin üzerine

yatmak için fırsat, işsizlik fonunu patronlara yağmalatmak için fırsat, ülkenin kaynaklarını "istihdam yaratacak" dedikleri patronlara altın tepside sunmak için fırsat... Patronların Ensesindeyiz bunun için kuruldu. Çok kısa bir sürede çok hızlı yol aldı.

Kapanan ya da toplu işten çıkarma yaşanan işyerlerinde

çalışanlar gruplar halinde PE ağı ile temas etti. Avukatların ve mücadele yoldaşlarının desteği ile patrona diklendi, bazıları haklarını almayı başardı, zaferlerini ilan etti. Bazıları haklarını alamadılar da haklarının ne olduğunu öğrendi, hakkını yedirmemek için nasıl mücadele etmesi gerektiği konusunda deneyim kazandı.

PATRONLARI KORKUTMAK GEREKİR

Patronların Ensesindeyiz ağının en büyük başarısı, kendini yalnız gören, patron karşısında gücü olmadığını düşünen, hakkını alabilmek için tek elinden gelecek şeyin patronun vicdanına seslenmek olduğunu zanneden emekçilere, diğer yolu göstermesi olmuştur.

Anı Tur'da işten çıkarılan işçiler haklarını alamıyorlardı. Komiteleştiler. Hukukçulardan da destek alarak patronun karşısına çıktılar. Şımarık patron Avrupa kentlerinde tatilini geçirmeye hazırlanırken karşısında işçileri buldu.

Hakaret etti, polisi çağırdı, olmayınca oyalamaya çalıştı. Gencecik, belki ilk düzenli işi olarak Anı Tur'da çalışmış emekçiler korkutucu ve şaşırtıcı bir biçimde bütün bu oyunları savuşturmayı başardı.

Üstelik hep reklam vermeye alışmış bu şirket hiç hesapta yokken bir de reklam oldu! Twitter'da yapılan bir kampanyaya binlerce emekçi katıldı. Patronun işçilerle görüşmeyi kabul ettiği ama onları oyalamaya yeltendiği sırada #AnıTurÇamuraYatma sözü yükseldi.

Anı Tur'un atılmış işçileri haklarını aldılar. Bundan kısa bir süre sonra da Patronların Ensesindeyiz Dayanışma, Haberleşme ve Mücadele Ağı'nın kuruluşuna katıldılar.

Üstelik Anı Tur'un işten çıkarılmış işçilerinin başarısı üzerine Anı Tur'da staj cehennemini yaşamış liseliler de PE ağı ile irtibat kurdu. Okullarını ayaklandırdılar, onlar da haklarını aldı.

PE'nin gündeme taşıdığı, örgütlenerek harekete geçirdiği her yerde paniğe kapılan patronların ilk yaptığı şey muhbirlerini salmak ikinci yaptığı ise hukuksuz bir biçimde üstüne yattığı hakların bir kısmını vermek oluyordu.

Madame Coco'da yaşanan bu oldu. Comodo Yazılım'da bu oldu. Doğa Kolejleri'nde bu oldu. ELM Elemeği Fabrikası'nda bu oldu.

ÖZEL OKULLARDA SÖMÜRÜYE KARŞI ÖRGÜTLENME

Okulların kapanmasıyla birlikte özel okul patronlarının öğretmenlerin önüne yeni sözleşmeleri koydukları, bazı öğretmenlerin kendilerini sokakta buldukları, bazılarının ücretlerini bile alamadıkları günler başladı.

Patronların Ensesindeyiz, özel okullarda ağır sömürü ve zorbalıkla baş etmeye çalışan öğretmenlerin de sesi ve aklı oldu. Çok sayıda özel okulda kafa kafaya veren, örgütlenen öğretmenler haklarını nasıl alabileceklerini, sözleşme dönemlerinde neye imza atıp, neye atılmaları gerektiğini hukukçularla, deneyimli işçilerle tartışarak öğrendi.

MİLLİYETÇİ YALANLARA KANMADIK

Milliyetçilik, yurtseverlik değildir. Yurtseverlik, halkına bağlılık, işgalcilere, sömürücülere pabuç bırakmayan bir kararlılık iyidir. Milliyetçilikse bir yalandır.

Milliyetçilik, sömürülenleri, alın teri dökeneri, işçileri sömürenlere bağlamak için kullanılır. Türk işçisine, Suriyeli yoksulu, Ermeni göçmen işçiyi düşman belletip, Adanalı patronun önünde el pençe divan durmasını sağlar.

Milliyetçilik, patronların içinde oldukları uluslararası sömürü zincirini gizler. NATO'ya asker verirler, çokuluslu şirketlerle ortak memleketi yağmalarlar. Sonra "çok milliyetçi adam" diye övgü alırlar. Yabancı ortaklarıyla sömürdükleri işçiyi, "milli çıkarlar gereği aza razı olmaya" zorlarlar.

EMPERYALİZME DAYANMADIK

Milliyetçiliği bir kültür sorunu, bir milli "kendini beğenmişlik" olarak görmüyoruz. Milliyetçilik, patron sınıfının "hepimiz aynı gemideyiz" edebiyatının genel adıdır.

Bu yüzden milliyetçiliğin karşısına Avrupa Birlikçilikle, batının demokratik değerleri yalanlarıyla çıkmayı hiç düşünmedik.

Emperyalist merkezlerin bazen Uluslar arası rekabet içinde bizim patronları terbiye etmek için, bazen Türkiye'yi onlarla birlikte "daha makyajlı" bir kapitalist ülke haline getirmek için yaptıkları manevralara ortak olmadık.

Kendi ülkemizin patronları, başka ülkelere saldırdığında, Suriye'de, İran'da ya da Ermenistan'da zorbalıkla bir şeyler elde etmeye çalıştığında "ne de olsa bizim patronumuz" demeyi, onların yanında durmayı hiç düşünmedik.

Tersini de yapmadık. Kendi patronlarımızın zorbalığını, kendi ülkemizde bize yaşattıklarını Brüksel'in, Vaşington'un demokratik güçleriyle, Alman vakıflarıyla gidermeye hiç yanaşmadık.

30 yıldır hiç sendelemeden "Avrupa Birliği emperyalist patronların birliğidir" dedik. Türkiye'de demokrasi mücadelesinin uluslararası destekçileri diye Avrupa sermayesinin demokratik borazanlarını, Amerika'nın anti komünist vakıflarını pazarlayanları susturduk.

Bunu da sadece yurtseverliğimiz gereği olarak, Avrupa'nın patronlarına dayanmayı hainlik olarak gördüğümüz için yapmadık.

Patron sınıfının uluslararası bir birlik içinde olduklarını gördüğümüz, emperyalizme paçayı kaptıran bir solun kendi ülkesinin patronlarına da teslim olacağını bildiğimiz için bu yolu seçtik.

SOLUN ERGENEKON SINAVI: TKP tuzağa düşmedi

Solda "sonuna kadar gidilsin" Ergenekon operasyonu sırasında söylenen en havalı söz oldu. Devlet kendi içinde temizlik yapıyordu, AKP askeri vesayetle hesaplaşıyordu, solcuların tek yapması gereken bu temizliğin yarım kalmaması için AKP'yi teşvik etmekte!

TKP, bu ahmaklığa ortak olmadı. Ergenekon operasyonunun devletin kirli uzuvlarına yönelik bir operasyon olmadığını, AKP'nin kendi iktidarının önünde engel olarak gördüğü düzen unsurlarına karşı bir darbesi olduğunu ve ilericiğin de bu saldırıdan payına düşeni alacağını söyledi. Parti, 8 Ocak 2009 tarihinde Ergenekon operasyonu ile yaptığı açıklamadan birkaç paragrafı okurlarımızın dikkatine sunuyoruz:

• İşleyen yargı süreci değil, AKP'nin gücünü emperyalist merkezlerden alan gerici operasyonudur. Gözaltına alınan-

lar da işledikleri suçlardan değil, AKP'ye muhalefet ettiklerinden, ABD projeleri konusunda itiraz ya da çekincelerini dile getirdiklerinden Ergenekoncu olarak nitelenmektedirler. Kaldı ki, daha öncekilerde olduğu gibi, dünkü operasyonda da gözaltına alınanlar arasında birbirleriyle yan yana gelmesi bir dizi nedenle olanaksız kişiler bulunmaktadır. Söz gelimi solcu aydın Yalçın Küçük ile faşist İbrahim Şahin'i ancak AKP kafası aynı örgütün içine yerleştirebilirdi, hukuksuzluğu ilke edinmiş siyasi iktidar bunu da becermiş oldu.

• Ergenekon operasyonu ABD ve AKP gereksindiği sürece devam edecektir. Sıradaki Genelkurmay eski başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu ve eski Cumhurbaşkanı Necdet Sezer'in olduğu AKP yanlısı basın tarafından büyük bir rahatlıkla ilan edilmiştir.

• Ergenekon operasyonunun hangi amaçla ve kimler tarafından başla-

tıldığı konusunda son derece berrak düşüncelere sahibiz. Bu operasyon, Türkiye'deki sömürü düzeninin emekçi halka, devrimcilere, Kürtlere karşı işledikleri suçları, en azından bunların küçük bir bölümünü aydınlatmak, suç işlemiş devlet görevlilerini yargı önüne çıkarmak için yapılmamaktadır. Tutuklanıp mahkeme önüne çıkarılanlar, yeni gözaltına alınanlar arasında katiller, işkenceciler, çeteciler bulunabilir, vardır da. Bunların arkasından gözyaşı dökecek değiliz. Karşı çıkıp tavır aldığımız, operasyonun biricik niyetidir: Ergenekon operasyonu ABD'nin Türkiye siyasetini AKP eliyle kendi hedefleri doğrultusunda yeniden şekillendirme girişimlerinin parçası olarak gündeme gelmiştir. Devlet bürokrasisinde bu hedeflere itirazı ya da çekincesi olanlar tasfiye edilmekte, onlarla yakın ya da uzak teması olan, hatta temas kuracağı varsayılan herkes "suçlu" ilan edilmektedir.

PARTİ PROGRAMI: Reklam broşürü değil gerçek ilkeler

Parti ne için kurulur? Bu sorunun düzen siyasetinde çok farklı nedenleri olabiliyor. Elbette öyle ya da böyle iktidar olmak için parti kurulur. Düzen siyasetçileri de "iktidar boşluğu" gördükleri zaman, düzen siyaseti sağından solundan patlak verdiği ve "yeni projeleri" davet ettiği zaman parti kuruyorlar. Bu yüzden düzen siyasetinde neredeyse 10 yılda bir yeni partiler çıkıyor, eskileri biçim değiştiriyor ya da kapanıyor, bir kısmı yoluna aynen devam ederken biraz safra atmaya ihmal etmeden bunu yapıyor.

Parti programla kurulur. Türkiye Komünist Partisi de böyle kurulmuştur. Ülke ve dünya koşullarına ilişkin ortak bir değerlendirme, bu ülkede ne yapılmalı, neyi hedefliyoruz sorularına ortak bir yanıt, partinin ve ülkesinin dünyada, tüm insanlığın geleceğinde nereye oturduğuna dair bir ortak zihin açıklığı. Türkiye Komünist Partisi, birden fazla kez yeniden kurulmuş ama her seferinde bunu "programıyla" yapmıştır.

Bugün Türkiye Komünist Partisi'nin benimsediği program, 1992 yılında Sosyalizm Programı adıyla hazırlanmış ve yayımlanmıştır. Sosyalizm Programı, 7 Kasım 1992 tarihinde kurulan

Sosyalist Türkiye Partisi'nin programı olmuştur.

27 yıl boyunca Sosyalizm Programı'nın sadece giriş bölümü birkaç kez yeniden yazılmış, asıl gövdesi ise çok küçük düzeltmeler ya da geliştirmeler dışında aynı kalmıştır. Giriş bölümünde yapılan yenilemeler, partinin ilkelerini değiştirmesi ya da yolunu değiştirmesi nedeniyle yapılmamıştır. Sosyalizm Programı'nın nasıl bir dünyada neden gerekli olduğunu anlatan daha güncel tutulmaya çalışılan giriş bölümünün 1992, 2004, 2017 tarihlerindeki yeniden yazımları partinin doğrultusunu yıllar boyunca nasıl koruduğunu da göstermiştir.

Devrimci bir parti ise tek bir nedenle kurulur: Bir programı hayata geçirmek için. İlkeler ve idealler için. Belirli bir toplumsal kesimin kurtuluşu için. Komünist partiler, bu yüzden daha dayanıklıdır. Aynı bayrak 100 yıl boyunca dalgalandırılıyorsa, parti 100 yıl önce olduğu gibi bugün de "varım" diyor demektir. Bunun temeli de parti programıdır. Seçimden seçime değişmeyen, halkın yeni taleplerine yanıt vermek için eğilip bükülmeyen, "şartlar değişti" denilerek yeniden yazılmayan.

'BU PARTİDE NE ARİYORUM?'

Türkiye Komünist Partisi'nin programıyla kurulmuş olmasının önemli bir sonucu da, parti üyeleri, partinin yoldaşları ile ilgilidir. TKP, programını benimseyenlerin üye olduğu, içinde mücadele verdiği bir partidir. "Neden TKP'liyiz, bizi bir arada tutan ne?" sorusuna verilebilecek pek çok bireysel yanıt da vardır. Dostluklar önemlidir, insanlar güvendikleri bir dostları için TKP'li olmaya karar verebilirler. Ya da çok küçük, simgesel şeyler, bir eylemde yapılmış bir gözlem, "gençlerin gözündeki ışıltı" partiye çekebilir insanları.

Fakat kesin koşul, yoldaşlığın temeli, değişmez temel budur: Sosyalizm Programı.

"TKP PROGRAMI ÇOK KATI. SOSYALİZMİ HEDEFLEMİYEN, DEMOKRASİ İSTEYEN BİRİSİ BENİMSEMEZ"

Ülkemizde, "demokrasi" denildiğinde herkesin aynı şeyi anladığından ve çok kalabalık bir muhalif emekçi kesimi için "demokrasi"nin kutsal ve değerli olduğundan emin misiniz?

"Sosyalizmi isteyen, istemek bir yana anlayabilen bir avuç insan var. O zor. Demokrasi mücadelesine seslense TKP'nin şansı olur" mu dersiniz?

Biz hiç böyle düşünmüyoruz.

Birincisi, kapitalist düzen sürdüğü, emek sömürüldüğü, patronlar hakim oldukça, zenginliklerini korudukça, demokrasinin de emekçiler için özgürlüğün de hayal olduğunu düşünmüyoruz.

İkincisi, sosyalizmin, komünist ideallerin bugünün dünyasında çok daha büyük bir çoğunluk tarafından benimsenmiş, doğru ve saygın görülen bir konumda olduğunu düşünüyoruz. "Komünistiz" dediğimizde, milyonlarca insan bir anda "biz de!" diyerek yanımıza koşmuyor şu anda. Fakat başka hiçbir sıfat, hiçbir adlandırma bunun kadar saygın, bunun kadar anlamlı açık değil.

TKP Programı katı değil. Tam tersine, çok açık, çok özgür, çok rahat, çok doğal: Tüm insanların eşit ve kardeş olacağı, sömürünün ve adaletsizliğin tarihe gömüleceği YENİ bir düzen kuracağız diyoruz. Bu kimi rahatsız eder, kim huzursuz olur, kim kasılır kalır bundan? Zorbalar ve sömürücüler herhalde!

"BU KADAR DİNAMİK BİR DÜNYADA, HER ŞEY DEĞİŞİRKEN PROGRAMINIZIN DEĞİŞMEMESİ DOĞRU MU?"

Ülkemizde ve dünyamızda sadece son 50 yıla sığan gelişmelere bakınca bir komünist partinin düşünce ve eyleminin durağan, değişmeyen dogmalarla yürütülmesi gerçekten hiç uygun görünmüyor. Avrupa Birliği'nde neler oluyor, Ortadoğu nasıl şekilleniyor, ABD'nin emperyalizmin şefi olarak gücü ve rolü değişti mi? Bu soruların yanıtlarının 50 yılı bırakın, son 10 yılda bile değiştiğini görmemek için gerçeklerden kopmuş olmak gerekir.

Peki parti programları bu sorulara yanıt vermeli mi?

DEĞİŞİME DİRENEN DEĞİL DEĞİŞİMLE DOĞRULANAN PROGRAM

Şunu söyleyebiliriz: Bir devrimci partinin hedefleri, ülkede ve dünyada istediği gelecek eğer bu soruların yanıtlarına göre değişiyorsa, o parti bir "komünist parti" değildir.

Sosyalizm Programı, geride bıraktığımız 30 yıllık çalkantılı dönemde, yolumuzu hep aydınlık ve açık tuttu. Kapitalizmi yıkmak, üretim araçlarının mülkiyetini toplumun ortak mülkiyeti haline getirmek, işçi devletin toplumsal zenginliği tüm emekçi sınıflar adına adil ve verimli bir şekilde yönetmesi, bağımsızlık, özgür, bilimle aydınlanmış yurttaşların, yeni insanın yetiştirilmesi... Bu hedefler dönemin değişen dinamikleri karşısında hiç yıpranmadı. Tersine her "yeni dönemde" ufkumuzun, gözümüze kestirdiğimiz hedefin bizi ileri taşıdığını gördük.

"PROGRAMINIZ PARTİ POLİTİKALARINI YETERİNCE İYİ ANLATMIYOR. AKP KONUSU YOK MESELA?"

Sosyalizm Programı, parti politikalarını şekillendiriyor. Politika üretmek, bunları örgütlemek, halka anlatmak ve halkın desteğini almak... Bunlar TKP'nin her an yeniden yapmak, geliştirmek, yaratıcı yollarını bulmak zorunda olduğu şeyler. Parti programı ise bize bunu yapabilmek için gerekli cephane veriyor: İlkeler ve zihin açıklığı.

Sosyalist toplumun insana özgürlüğü nasıl sunacağını, bilimin ve özgür düşüncenin insana nasıl yol göstereceğini, eğitimin herkes için nasıl eşit ve bedelsiz sağlanacağını ortaya koyan, bunları karara bağlayan Sosyalizm Programı, "AKP konusunda ne diyorsunuz" sorusuna bir yanıt vermiyor.

Ama şuna herhalde kimse itiraz etmez: bu konularda ilkesel bir açıklık ortaya koyan Sosyalizm Programı'nı benimseyen birisi "AKP askeri vesayeti yıkıyor, aslında demokratik bir parti" demek ya da "türban bir özgürlük meselesi, laiklik özgürlüğü kısıtlıyor" diye düşünmek hatasını yapmayacaktır.

SOSYALİZM PROGRAMI'NDAN

I. Temel tanımlar ve amaç

A. TKP'nin niteliği, kimliği

3. TKP programı, işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleştirilecek devrim döneminin programıdır. Kapitalizm koşulları altındaki mücadele döneminde, partinin tüm siyasal açılımları bu programın yaşama geçmesinin zorunlu koşulu olan sosyalist iktidar perspektifi doğrultusunu gösterir. İşçi sınıfını örgütlü mücadele içinde siyasallaştırmak, eğitmek ve iktidar odağı durumuna getirmek bu dönemin temel görevidir. TKP, işçi sınıfının ve emekçilerin ekonomik, toplumsal hak ve istemleri için yürüttükleri mücadeleyi, sosyalist iktidar mücadelesiyle bağını kurarak ve kapitalizm koşullarında bu istemlerin ya yalnızca kısmen karşılanabileceğini ya da hiç karşılanamayacağını açığa çıkaracak bir şekilde destekler ve örgütler.

TKP bu görevden hareketle, sosyalist devrim öncesinde,

- Burjuvazinin her türlü siyasal ve ideolojik saldırılarını püskürtmeye çalışır;
- Dünya kapitalist sistemi içinde Türkiye'ye düşen ve düşecek misyonlara karşı durur;
- Emperyalizmin ekonomik, siyasal ve kültürel saldırılarına karşı yurtseverlik bilincinin işçi ve emekçi kitlelerde gelişmesine çalışır;
- Dinci gericiğin siyasal ve ideolojik olarak geriletilmesi için

işçi sınıfı aydınlanmacılığının güçlenmesine öncülük eder;

v. İşçi sınıfı içerisinde milliyetçi ve faşist ideolojilerin yer edinmesini engellemek için halkların kardeşliğini propaganda eder;

vi. Uluslararası devrim dinamiklerinin çıkarlarını gözetir;

vii. İşçi sınıfının enternasyonalist bilinçle eğitilmesi için çaba gösterir;

viii. Kapitalist sömürünün ürünü bütün çelişki ve sorunlara karşı toplumsal duyarlılığın artırılması ve tepkilerin mücadele kanalına akıtılması için öncülük eder;

ix. Kapitalizmin bütün boyutlarıyla teşhir edilmesi için ideolojik ve siyasal araçlar geliştirir;

x. Sosyalizmden yana güçlerin uyum, birliktelik ve eşgüdümünün sağlanmasına öncülük eder;

xi. Her türden ulusal baskıya karşı mücadele eder ve bu mücadelenin sınıfsal temellere oturtulmasına, ulusal ve sınıfsal dinamiklerin ortaklığının yaratılmasına özen gösterir;

xii. Sosyalizm mücadelesinin önündeki yasal engellerin kaldırılması, bütün antidemokratik uygulamaların işlevsiz kılınması ve emekçi sınıfların örgütlenmesini kısıtlayan her tür düzenlemenin etkisizleştirilmesi için olanaklarını seferber eder.

II. Sosyalist İktidarın Programı

A. Siyasal Yapı

4. a) Yönetim mekanizmalarının ve buradaki görevlilerin işçi sınıfından kopmaları ve toplum çıkarlarına yabancılaşmalarını engelleyecek önlemler alınır.

b) Devlet örgütlenmesinde yöneticilik sorumluluğu olan kişilerin bütün toplumsal örgütlenmelerin gereksinim ve sorunlarından düzenli biçimde haberi olmalarını sağlayacak, toplumsal olarak denetlenen iletişim mekanizmaları kurulur.

c) Yöneticilerin görevlerini yerine getirebilmeleri için onlara sağlanacak olanaklar toplumsal olarak izlenebilir ve denetlenebilir saydamlıkta olacaktır. Bu olanakların kişisellikten uzak, yöneticilerin kolektif çalışma bilinçlerini her zaman diri tutacak nitelikte olması zorunludur.

B. Temel Özgürlükler

1. Anlatım, propaganda ve örgütlenme özgürlükleri, sosyalist toplumun kuruluşu ve yetkinleşmesi için vazgeçilmezdir.

2. İnsanın insanı sömürmesini açık ya da dolaylı biçimde savunan, savaş kışkırtıcısı, din istismarcısı, ırkçı ve faşist düşünceler toplumun özgür gelişiminin önünde engel oluşturdukları için propaganda ve örgütlenme özgürlüklerinden yararlanamazlar.

3. Sosyalist toplumun gelişimine engel oluşturan, ahlaki çöküntü ve yabancılaşmaya yol açan insan kaçakçılığı, fuhuş, kumar ve uyuşturucu madde ticareti yasaklanır.

4. Ulusal ve etnik köken hiçbir biçimde bir ayrıcalık ya da dışlanma, ezilme nedeni olamaz.

5. Yaşayan dil ve kültürlerin korunup geliştirilmelerine olanak sağlanır.

6. Cinsiyet farklılığının ayrımcılığa yol açmasına karşı ekonomik, siyasal, ideolojik ve kültürel önlemler alınır.

7. Aşiret yapılan tamamen ortadan kaldırılır ve bu yapıların kültürel ve ideolojik alanlardaki izlerinin bütünüyle silinmesi için çaba gösterilir.

Türkiye'nin en eski partisi TKP'den GENÇ KALMANIN SIRLARI

Türkiye Komünist Partisi her zaman genç ve her zaman gençlerin partisi oldu. Toplumun içinde "gençlik" diye ayrı bir sınıf hiç görmedik. "Gençlik hareketlerini" abartıp Türkiye'nin makus talihini yenecek yegâne güç olarak görmedik, işçilerin ve emekçi halkın eyleminin yerine gençlik eylemlerini geçirmedik. "Genç" olmanın kendi başına devrimci bir şey olduğunu hiç söylemedik.

Tersinden de böylece uzak durduk: Devrimciliği bir gençlik heyecanı olarak görenlere, "gençlikte olur böyle şeyler. Çoluk çocuk, aile sorumluluğu alıp ekmek derdine düşünce bırakırsınız" diyenlere pabuç bırakmadık. Eşitlik ve özgürlük mücadelesinin bir moda ya da heves değil, emekçi insanlar için tek kurtuluş yolu olduğunu ezber ettik. Gençliğe değer verdik, mücadelemizde yer verdik. Geleceğimizi genç komünistlerde, genç işçilerde gördük.

Türkiye Komünist Partisi her zaman en çok "genç üyeleri" ile halkımızı etkilemiştir. Yıllardır insanlara umut veren, ülkeden ve soldan umudu kesmeye yeltenenleri kendine getiren genç komünistlerin gözündeki ışıltı olmuştur.

"Nereden buluyorsunuz bu gençleri" diyenler de çok olmuştur, "bizden geçti gençler, umudumuz sizde" diyenler de...

Geçmişte, tersi yönde, Türkiye Komünist Partisi'ni "öğrenci partisi" diye yaftalayanlar da olmuştur, "çoluk çocuk bunlar hayal dünyasında yaşıyorlar" diyenler de...

Oysa, TKP çok basit bir şey yapmaktadır: Devrimci fikirleri, örgütlü mücadeleye bağlılığı, uzun soluklu ve sabırlı olmayı aşıladığı gençlerle mücadelesini yükseltmektedir.

"Öğrenci partisi" denilen dönemde TKP'nin tek yaptığı genç aydınlarla gözünü kırpmadan sorumluluk vermek, onları işçi ve emekçilerin örgütlenmesinde görevli ve yetkili kılmak oldu.

"Nereden buluyorsunuz bu gençleri" sorusu bir yerden sonra yanlıştı. Dünyanın en genç, en dürüst, en namuslu, en gerçek mücadelesine gençler katılmayacaktı da kim katılacaktı.

Türkiye Komünist Partisi gençleri örgütleyiyor. Onları, mücadelenin ihtiyaç duyduğu militan işgücü olarak gördüğü, hamallığı onlara yaptırmak istediği için değil. Mücadelenin bütününü sırtlanacak, bunu sadece bugün değil yarın da yapacak olanlar olarak gördüğü için.

TKP'İN GENÇLİK KOLLARI YOK

Sizi şaşırtabilir. Türkiye Komünist Gençliği imzasıyla dağıtılan bildiriler okumuş olmalısınız.

Türkiye Komünist Partisi sıklıkla gençlik toplantıları düzenliyor. Türkiye Komünist Gençliği adına yapılmış konuşmalara rastlamış olabilirsiniz.

TKP'nin üniversitelerde örgütlendiğini, burarda partinin örgütlerinin olduğunu da biliyorsunuzdur. Türkiye Komünist Partisi'nin gençlik örgütü var, öğrenci örgütleri var.

Fakat bunlar partinin parçası. Gençlik içindeki çalışmaları, üniversitelerde yapacakları şeyleri, dağıtacakları bildirileri hazırlayan, bu alandaki mücadelelere emek verenler TKP'nin genç üyeleri ama bu genç üyeler partinin bütün üyeleriyle birlikte partiyi örgütleyiyorlar.

TKP kongrelerinde herhangi bir fabrika biriminde ya da mahalle biriminde bulunan bir üye nasıl delege olarak parti kongresine katılıyorsa üniversite birimindeki üye de öyle katılıyor.

TKP, "Gençlik kolları kongreleri" yapıp burada ayrı kararlar alan, partinin "asıl" üyeleriyle ayrı kararlar alan bir yapıda değil.

Türkiye Komünist Partisi, genç üniversiteleri, genç işçileri ileride olgunlaşınca parti üyesi olacak, şimdilik "gençlik kollarında" siyaseti öğrenecek çiraklar olarak görmüyor.

Bu sayede TKP gençliğe güven veriyor, özgüven kazandırıyor, sorumluluk veriyor, ilke ve değerleri olan komünistler olarak yetişmelerini, kendilerini kurmalarını sağlıyor.

TKP VE AYDINLANMA MÜCADELESİ

Türkiye Komünist Partisi, laikliği en gerçek biçimde ve en militanca savunan parti olmuştur. Bunun temel nedeni, dinin siyasetin dışına çıkartılması ilkesi ile siyasetin toplumu dönüştürmek, ileri taşımak için kullanılması yaklaşımını birleştirmiş olmamızdır.

Din ve paranın siyasetteki hakimiyeti sona erdirilmelidir.

Din ve inançlar, dinsel kurum ve örgütlenmeler siyasetten dışlanmalıdır.

Bunlarla birlikte toplumun gerçek bir aydınlanması için mücadele verilmelidir.

TKP, Gericiliğe Karşı Aydınlanma Hareketi'nin kuruluşunda görev almış, tüm Türkiye'ye yayılmasında emek vermiştir.

TKP, 2007 yılından beri düzenlenen Evrim Sempozyumları'nın ortaya çıkışında ve devam ettirilmesinde belirleyici olmuş, akademinin içinden ya da dışından gelen baskıların göğüslenmesini sağlamıştır.

TKP tüm ülkede, orta öğretimdeki zorunlu din dersi dayatmasına karşı mücadele etmiştir. Çok keskin bir anayasal dayanağa sahip olan "muafiyet" hakkının kullanılmasını desteklemiş, kendi üye ve dostlarına verdikleri hukuk mücadelesinde destek olmuştur. TKP'li hukukçular, hem adli pratikte, hem bilgi ve deneyim derlemede hem de politik/teknik eksen oluşturmada aktif olarak yer almıştır.

TKP, devletin insanların giyim kuşamına karıştığı, ne giyeceklerine karar verdikleri bir ülke kurmayacak. Fakat türbanın üniversitelerde ve kamu yaşamında nasıl bir gericilik bayrağı olarak yükseltildiğini görmek ve göstermek görevinden kaçmamız söz konusu bile olamaz.

"Türban neyi örtüyor" broşürü ile bu konuda yaratılan kafa karışıklığına meydan okuyan da TKP olmuştur. Türbanın kadının dinsel bağnazlığın esiri kılınmasının ifadesi, gerici yükselişin üniforması olduğunu görmeden "özgürlük sorunu" olarak tanıtılmasına engel olan, bu açıdan bir bakıma solun onurunu koruyan TKP'dir.

TKP, bilimsel üretimin, insanlığın kültür mirasının ve sanatsal yaratıcılığın gericiliğe ya da piyasaya terk edilmesine izin vermemiştir. Nâzım Hikmet Kültür Merkezleri TKP'nin mücadelesinin ve emeğinin ürünü olarak ortaya çıkmıştır.

Baskılarla susturulmak istenen oyuncuların, müzisyenlerin, ressam ve heykeltıraşların yanlarında buldukları güç yine TKP'dir. Gericiliğin zorbalık yetmediğinde parayla (ve parasızlıkla) terbiye etmeye kalktığı sanatçılara cesaret vermeyi, emekçi halkın yolundan ayrılmayanlara yoldaşlık etmeyi hiç ihmal etmeyen yine TKP'dir.

ÖZGÜRLÜK VE BİLİNÇ

Gericiliğin zorbalığını göğüsleyen, sadece siyasal baskıyla değil, kültürel baskılarla baş eden gençliğin özgürlük davasını çok iyi görüyoruz. Bunun cesaret istediğini; sadece sokakta, okulda, karakolda değil evde de gençleri tutsak eden, aklını ve vicdanını karartan, elini kolunu bağlayan bir toplumsal baskının sürekli işlediğini biliyoruz.

Buna karşı verilen özgürlük mücadelesinin en zorunlu cephanesi bize göre bilinçtir. Dünyayı, ülkeyi, insanları kavramak, yerli yerine oturtmak,

dogmalarla, boş inançlarla değil bilimle, deneyimle anlamak özgürleşmenin zorunlu yakıtıdır.

Bu bilincin en ileri haliyse değiştirme isteği ve iradesidir. Dünyayı anlamak, onun nasıl değiştiğini ve nasıl değişmesi gerektiğini anlamakla mümkündür. Türkiye Komünist Partisi, gençliğin özgürlük mücadelesini, yeni bir düzen için verilen mücadeleye bağlamakta kararlı. Yeni bir dünya kurmak, "ülkenin ve dünyanın geleceğinde sözüm var" demek... Bunlardan uzak duranın özgürlüğü ya yalandır ya da sahte...

TEK BAĞIMLILIĞIMIZ OLABİLİR: ÖRGÜTLENMEK

Kapitalizm, içinde yaşadığımız çürümüş düzen, birden çok nedente bütün bağımlılık sorunlarının merkezinde duruyor.

İnsanların geleceğini karartarak güvencesiz, yarını belirsiz bir hayat sunarak onları bağımlılıkların rahatlatan,

eriten ama kaygılarını ortadan kaldıran dünyasına itiyor. Düzene başkaldırıları türlü bağımlılıkla bastırıyor. Türkiye Komünist Partisi, gericiliğin "yaşam biçimi" dayatmalarına kafa tutarken bağımlılığı özgürlük olarak sunan düzenin tuzaklarını da bozmak

zorunda. TKP, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik içinde yaşamak için mücadele eden, bunlarla belirlenen bir dünyayı özleyen yoldaşlarını devrimci bir yaşam biçimine çağırıyor. Bu yüzden sadece gençliği değil ama en çok ve en önce gençleri eriten tüm bağımlılıklarla hesaplaşıyor.

SAMANALTI / Sait Munzur

